Temes del Pou | Jaume Puig | Actualitzat el 18/02/2016 a les 18:33

Fa 25 anys: ja hi havia molts manresans a l'estranger

Normal
0

21

false
false
false

ES
X-NONE
X-NONE

FA 25 ANYS AL POU. Amb el tÃ-tol de: Â«Canviar de paÃ-s: una experiÃ¨ncia enriquidoraÂ», el reportatge central de la revista de febrer, elaborat per Joan Morros i Josep Maria Oliva, recollia les experiÃ¨ncies d'una dotzena de manresans, que residien en llocs tan diversos com FranÃ§a, SuÃ¨ssa, Hongria, Gran Bretanya, Luxemburg, CanadÃ , Estats Units, Costa Rica o MÃ¨xic.

/* Style Definitions */
table.MsoNormalTable
{mso-style-name:"Tabla normal";
mso-tstyle-rowband-size:0;
mso-tstyle-colband-size:0;
mso-style-noshow:yes;
mso-style-priority:99;
mso-style-qformat:yes;
mso-style-parent:"";
mso-padding-alt:0cm 5.4pt 0cm 5.4pt;
mso-para-margin:0cm;
mso-para-margin-bottom:.0001pt;
mso-pagination:widow-orphan;
font-size:11.0pt;
font-family:"Calibri","sans-serif";
mso-ascii-font-family:Calibri;
mso-ascii-theme-font:minor-latin;
mso-fareast-font-family:"Times New Roman";
mso-fareast-theme-font:minor-fareast;
mso-hansi-font-family:Calibri;
mso-hansi-theme-font:minor-latin;
mso-bidi-font-family:"Times New Roman";
mso-bidi-theme-font:minor-bidi;}

Normal

0

21

false

false

false

ES

X-NONE

X-NONE

Hi havia un bon grapat de manresans que per alguna raó o altra havien anat a viure a l'estranger. Alguns temporalment i d'altres per quedar-s'hi. Una feina atractiva o l'ampliació d'estudis eren els motius més freqüents a l'hora d'anar a viure fora del país. Alguns han tornat i altres encara hi són.

L'Imma Vives que, en aquella època, residia a l'estranger

Avis que no trobaven acolliment

Un reportatge de Lídia Gilabert, Alba Gros i Clara Perramon explicava que a Manresa hi havia prop de 14.000 persones de més de seixanta anys i repassava els problemes dels avis amb problemes de salut. El Servei d'Assistència Domiciliària (SAD) s'havia fet petit, tenia set treballadors i es feia càrrec d'una cinquantena de casos a la setmana, però el regidor Josep Maria

Serra anunciava a la revista que ben aviat s'ampliaria la prestació amb vuit cuidadores familiars i una assistent social.

El Museu de Geologia

En un altre reportatge, de Joan Vila, la revista entrava al Museu de Geologia Valentí Masachs, instal·lat a l'Escola Universitària Politècnica, que exposava uns 600 minerals, però tenia uns fons de 2.000, a més d'una quantitat similar de fòssils. El llavors director del Museu, Josep M. Mata, explicava que rebien uns dos mil visitants a l'any, molts dels quals eren escolars.

La revista il·luminava el pou ignasià

El dia 15 de gener, el president de l'Associació Cultural El Pou de la gallina, Ramon Fontdevila, i l'alcalde Sanclimens signaven un conveni pel qual, en el marc de l'Any Ignasià, l'associació editora de la revista es comprometia a finançar la il·luminació del Pou de la Gallina, monument ignasià del carrer de Sobrerroca, que estaven restaurant els alumnes de l'escola-taller de Casa Caritat.

Apagada general per Cap d'Any

El dia 1 de gener, a un quart de dues de la nit, una avaria a l'estació receptora del Congost deixava sense llum bona part de la ciutat durant tres hores, amb fortes protestes del Gremi d'Hostaleria. Dos dies més tard, la cinquena edició del Campi qui Jugui tancava amb rècord d'assistència (20.000 visitants). El dia 7 era detingut i traslladat a la presó Model l'insubmís Toni Francitorra. I els dies 15 i 19 de gener, centenars d'estudiants i ciutadans en general es manifestaven contra la Guerra del Golf.